

[A. Svensson.]

Gram har fremhævet, at man har opnaaet at faa bevilget Midler til saadanne Etablissementsslaan ved Vedtagelsen af Loven om Udstykning i de sønderjyske Landsdele.

Den højtærede Finansminister nævnte, at Venstre havde anerkendt den gældende Lov om Rentetilskud. Det har vi ogsaa, jeg sagde det i min Tale, men jeg sagde blot samtidig, at vi mener ikke, man kan fortsætte i det uendelige med denne Tilstand. At Rentelettelsen ikke kan undværes, har jeg udtalt mig udførligt om, og derfor vil vi ogsaa stemme for den; naar vi ikke kan faa Rentelettelsen i den Skikkelse, vi mener den burde have, bliver vi nødt til at stemme for Regeringens Affattelse.

Den højtærede Finansminister spurgte mig, hvorledes vi havde tænkt at ordne det med den af os foreslaaede Suppleringsdividende til handlende og Haandværkere, der var ramt af de mange Akkorder. Jeg kan sige, at vi har tænkt os, at mindre Tab, som var lidt paa den Maade, skulde udlignes fuldt ud og større Tab delvis.

Den højtærede Minister raillerede ogsaa over, at Gældsreguleringen, saaledes som vi har foreslaaet den, vilde komme alle til gode, baade dem, der har noget, og dem, der ikke har noget. Men det samme sker gennem en Kornordning, for saa vidt som det drejer sig om de korndyrkende Egne i Landet, det samme kommer til at gælde ved en Nedsættelse af Ejendomsskatterne, og — for at nævne noget, som den højtærede Finansminister og Regeringspartierne allerede har været med til — det samme gælder ved en Kronesænkning. Der er blot den Forskel, at det, vi foreslaar, gives direkte, ved de andre Foranstaltninger gives der indirekte.

Finansministeren erklærede, at hvis det var nødvendigt at fortsætte med Rentelettelsesloven, vilde han fremsætte nyt Lovforslag om 3 Aar, og jeg fik det Indtryk, at hvis det skulde være, kunde det blive ved at gaa saadan langt ud i Fremtiden. Vi mener netop, det kan ikke blive ved paa den Maade.

Den højtærede Finansminister talte om Overbud i Forbindelse med vort Ændringsforslag. Jeg beklager meget, at den højtærede Minister ser saadan paa Forslaget; jeg tror ikke, den sønderjyske Befolkning vil forstaa denne Tankegang. Jeg kunde ønske at gøre Finansministeren bekendt med, at meget fremtrædende Mænd baade fra Nordslesvig og fra det øvrige Land har ved Lejlighed udtalt sig, ganske som jeg har gjort det i Dag.

Hvis jeg maa bede den højtærede Formand om Tilladelse til et Par Citater, skal jeg nævne, at f. Eks. Gaardejer P. Grau, Pøl, i Juli 1933 bl. a. sagde:

„Danmark staar — efter den Forfatning, Nordslesvig er i i Dag — ikke fuldt Last og Brast med Nordslesvig. Det maa siges med stigende Styrke, til det bliver opfyldt. Vi lever under en knugende, tyngende Bekymring, og derfor er det nationale ikke under den Røgt og Pleje, som det burde være under.“

Jeg skal nævne, at Pastor Smith i Øsby i Haderslev Amt i Januar i Aar har skrevet et Indlæg i „Jydske Tidende“, hvori han bl. a. taler om Landbrugets store Underskud fra Overgangsarene fra tysk til dansk Styre og derefter fortsætter:

„Ja, i adskillige Bondestuer hernede — ikke mindst dér, hvor man har tysk-sindede Familieforbindinger — staar man over for dette: Led os ikke i Fristelse til — ganske vist med Bevarelse af Hjemmets Danskhed — at vende det Land og den Stat Ryggen, der ikke paa en forsvarelig Maade vil betrygge Hjemmenes Selvstændighed, som ved mægtige Kræfters Spil udefra er truet derved, at hint gamle Underskud som en truende Mare kommer til at hvile over det Hjem, man elsker overalt og ikke kan tænke at miste.“

Det er en Udtalelse, der er betydelig skarper end dem, jeg har fremsat nu i det høje Ting.

Og lad mig til sidst nævne, at en Mand, som Finansministeren kender udmærket, Direktør Hammerich i Hypoteklaanefonden i Tønder, i et Foredrag ved De sjællandske Landboforeningers Aarsmøde her i København den 15. November i Fjor udtalte mod Slutningen af sit Foredrag:

„Hvad der trykker, er saa absolut Gældsbyrden. Nogen ny Statistik findes ikke, men jeg tager næppe fejl, naar jeg siger, at et Sted mellem Halvdelen og de to Trediedele af Landmændene har en Gæld, der betydeligt overstiger Ejendomsskyldværdien. Vel betyder Rentelettelsen meget, men Gælden hænger uforandret over Hovedet. Det tager stærkt paa Nerverne, og den frie ranke Bondestand, som var Nordslesvigs Styrke, taber noget af sit Præg. . . . . Ogsaa mange af os heroppe har vore Vanskeligheder, vil maaske nogen af Dem sige. Det er rigtigt. Men de, der selv har Vanskeligheder, skulde bedst kunne forstaa dem, hvis Vanskeligheder er endnu langt større. Kendte De Forholdene, er jeg sikker